

ระเบียบกรมสรรพากร
ว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินตามความในมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร
พ.ศ. 2546

เพื่อให้การอายัดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรเป็นไปด้วยความเหมาะสม และเป็นแนวทางเดียวกัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 12 วรรคสี่ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2525 อธิบดีกรมสรรพากรโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จึงกำหนดระเบียบปฏิบัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินตามความในมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2546”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2546 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินตามความในมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2539

บรรดาระเบียบ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานสรรพากร

“ผู้ค้างภาษีอากร” หมายความว่า บุคคลผู้ต้องรับผิดชอบเสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากร

“ภาษีอากรค้าง” หมายความว่า ภาษีอากรซึ่งต้องเสียหรือนำส่งตามประมวลรัษฎากร และหรือรายได้อื่นที่กรมสรรพากรมีหน้าที่จัดเก็บ เมื่อถึงกำหนดชำระแล้วมิได้เสียหรือนำส่ง

“อายัด” หมายความว่า การสั่งให้ผู้ค้างภาษีอากรและหรือบุคคลภายนอกมิให้จำหน่ายจ่าย โอน หรือรำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือสิทธิเรียกร้องที่ได้สั่งอายัดไว้ รวมตลอดถึงการสั่งให้บุคคลภายนอก มิให้นำส่งทรัพย์สิน หรือชำระหนี้แก่ผู้ค้างภาษีอากร และหรือให้

ส่งมอบ หรือชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานเพื่อเป็นค่าภาษีอากร ณ ที่ซึ่งผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายัด กำหนด

ข้อ 5 ผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายัดทรัพย์สินตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร ได้แก่

- (1) อธิบดี สำหรับท้องที่ทั่วราชอาณาจักร
- (2) รองอธิบดี ในกรณีที่อธิบดีมอบหมาย สำหรับท้องที่ทั่วราชอาณาจักร
- (3) สรรพากรภาคในกรณีที่อธิบดีมอบหมาย สำหรับในเขตท้องที่ของสำนักงาน

สรรพากรภาคนั้น

ข้อ 6 คำสั่งแจ้งการอายัดทรัพย์สิน ให้ใช้ตามแบบ ภ.ส.17/1 ที่อธิบดีกำหนด

ข้อ 7 ทรัพย์สินที่อายัดได้ ต้องเป็นทรัพย์สินที่ระบุไว้ในมาตรา 282 แห่งประมวลกฎหมายพิจารณาความแพ่ง ซึ่งได้แก่

- (1) สंहามทรัพย์อันมีรูปร่าง
- (2) อสังหาริมทรัพย์
- (3) สิทธิทั้งปวงอันมีอยู่ในทรัพย์สิน และ
- (4) เงิน

ทรัพย์สินที่มีสภาพหรือลักษณะที่ยึดได้ตามระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร ก็ให้อายัดได้ตามระเบียบนี้

ข้อ 8 ทรัพย์สินที่ไม่อยู่ในบังคับแห่งระเบียบนี้ ได้แก่

- (1) ทรัพย์สินที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้
- (ก) เครื่องนุ่งห่มหลับนอน หรือเครื่องใช้ในครัวเรือนโดยประมาณรวมกันราคาไม่เกิน

ห้าพันบาท

ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควร จะกำหนดทรัพย์สินดังกล่าวที่มีราคาเกินห้าพันบาทให้เป็นทรัพย์สินที่ไม่ต้องอยู่ในบังคับแห่งระเบียบนี้ก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความจำเป็นตามฐานะของผู้ค้างภาษีอากร

(ข) เครื่องมือหรือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการเลี้ยงชีพหรือประกอบวิชาชีพ โดยประมาณรวมกันราคาไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ถ้าผู้ค้างภาษีอากรมีคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่ออธิบดีขออนุญาตยึดหน่วง และใช้เครื่องมือหรือเครื่องใช้อันจำเป็นเพื่อดำเนินการเลี้ยงชีพหรือประกอบวิชาชีพอันมีราคาเกินกว่าจำนวนราคาดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจที่จะใช้ดุลพินิจอนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในบังคับแห่งเงื่อนไขตามที่อธิบดีเห็นสมควร

(ค) วัตถุ เครื่องใช้และอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะของผู้ค้าง
ภาชีอากร

(ง) ทรัพย์สินอย่างใดที่โอนกันไม่ได้ตามกฎหมายหรือตามกฎหมายย่อมไม่อยู่ในความ
รับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

(จ) ทรัพย์สินของผู้ค้างภาชีอากรที่ยึดหรืออายัดได้แต่นำออกขายทอดตลาดไม่ได้
ได้แก่ทรัพย์สินอันมีลักษณะเป็นของส่วนตัวโดยแท้ เช่น หนังสือสำหรับวงศ์ตระกูลโดยเฉพาะ
จดหมายหรือสมุดบัญชีต่าง ๆ นั้น เป็นต้น

(2) ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น สิทธิเรียกร้องเป็นเงินของผู้ค้างภาชี
อากรดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ในบังคับแห่งระเบียบนี้

(ก) เบี้ยเลี้ยงชีพซึ่งกฎหมายกำหนดไว้และเงินรายได้เป็นคราว ๆ อันบุคคลภายนอก
ได้ยกให้เลี้ยงชีพเป็นจำนวนตามที่อธิบดีเห็นสมควร

(ข) เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ บำเหน็จและเบี้ยหวัดของข้าราชการหรือลูกจ้างของ
รัฐบาลและเงินสงเคราะห์หรือบำนาญที่รัฐบาลจ่ายให้แก่คู่สมรสหรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคล
เหล่านั้น

(ค) เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ ค่าชดใช้ เงินสงเคราะห์ หรือเงินรายได้อื่นในลักษณะ
เดียวกันของพนักงานลูกจ้าง หรือคนงานนอกจากที่กล่าวไว้ใน (ข) ที่นายจ้างจ่ายให้แก่บุคคล
เหล่านั้น หรือคู่สมรส หรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้นเป็นจำนวนตามที่อธิบดีเห็นสมควร

(ง) เงินฌาปนกิจสงเคราะห์ที่ผู้ค้างภาชีอากร ได้รับอันเนื่องมาจากความตายของ
บุคคลอื่น เป็นจำนวนตามที่จำเป็นในการดำเนินการฌาปนกิจศพตามฐานะของผู้ตายที่อธิบดี
เห็นสมควร

ในการกำหนดจำนวนเงินตาม (ก) และ (ค) ให้อธิบดีกำหนดให้ไม่น้อยกว่าอัตรา
เงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนในขณะนั้น ทั้งนี้โดยคำนึงถึงฐานะทางครอบครัวของผู้
ค้างภาชีอากรและจำนวนบุพการีและผู้สืบสันดานซึ่งอยู่ในคามอุปการะของผู้ค้างภาชีอากรด้วย

(3) ทรัพย์สินของกสิกรตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของ
กสิกร พ.ศ. 2475 ได้แก่

(ก) พืชผลที่ยังไม่ถึงเวลาเก็บเกี่ยว

(ข) พืชพันธุ์ที่ใช้ในปีต่อไปตามประมาณอันสมควร โดยเทียบเคียงกับเนื้อที่ที่กสิกรได้
ทำในปีที่ล่วงมาแล้ว

(ค) พืชผลที่เก็บไว้สำหรับเลี้ยงตัวและครอบครัวตามฐานานุกรมสำหรับปีหนึ่ง

(ง) สัตว์ และเครื่องมือประกอบอาชีพ ที่มีไว้พอควรแก่การดำเนินอาชีพต่อไป

(4) ทรัพย์สินที่โอนกันไม่ได้ หรือไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตามกฎหมายอื่น เช่น

(ก) สิทธิที่จะได้ค่าอุปการะเลี้ยงดูตามมาตรา 1598/41 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(ข) ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์

(ค) ทรัพย์สินตามกฎหมายอื่น เช่น ทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการรถไฟ เป็นต้น
ข้อ 9 ข้อจำกัดในการอายัดทรัพย์สิน

(1) ให้อายัดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรได้ไม่เกินกว่าหนี้ภาษีอากร (โดยให้คำนวณค่าภาษีอากร เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม จนถึงวันชำระ รวมถึงภาษีตามกฎหมายว่าด้วยรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) เว้นแต่ทรัพย์สินที่อายัดนั้นไม่อาจแบ่งแยกได้

(2) เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึด หรืออายัดทรัพย์สินอย่างใดของผู้ค้างภาษีอากรไว้ แทนเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแล้ว ห้ามไม่ให้เจ้าพนักงานอายัดทรัพย์สินนั้นอีก แต่ให้เจ้าพนักงานยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลที่ออกหมายบังคับคดีให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นตามแบบที่ศาลกำหนด เพื่อขอเข้าเฉลี่ยในทรัพย์สินหรือเงินที่ขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้น

ในกรณีที่ศาลสั่งยึดทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาด หรือจำหน่ายโดยวิธีอื่น ให้ยื่นคำขอเฉลี่ยในทรัพย์สินก่อนสิ้นระยะสิบสี่วัน นับแต่วันเจ้าพนักงานบังคับคดีขายทอดตลาด หรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้น

ในกรณีที่ศาลสั่งอายัดทรัพย์สิน ให้ยื่นคำขอเสียก่อนที่มีการชำระเงินหรือส่งทรัพย์สินตามที่อายัดไว้

ในกรณีที่ศาลสั่งยึดเงินให้ยื่นคำร้องขอเสียก่อนสิ้นระยะเวลาสิบสี่วันนับแต่วันที่ศาลสั่งยึด

ข้อ 10 วิธีการอายัด ให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่ หรือสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่แล้วแต่กรณี รายงานขออนุญาตอายัดทรัพย์สินพร้อมทั้งส่งรายงานแสดงการเร่งรัดภาษีอากรค้างตามแบบ ภ.ส.16 ตามหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการเร่งรัดและคำสั่งอายัดตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากรตามแบบ ภ.ส.17/1 ไปยังผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายัดทรัพย์สิน

(2) การพิจารณาสั่งอายัด ถ้าเป็นสิทธิเรียกร้องขอให้ชำระเงิน หรือให้ส่งมอบสิ่งของ นอกจากพันธบัตรหลักทรัพย์ที่เป็นประกัน และตราสารที่เปลี่ยนมือซึ่งได้แก่ พันธบัตร ใบรับของ

คลังสินค้า ใบประทวนสินค้า ใบหุ้น ตัวเงิน เป็นต้น ให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายัดทรัพย์สินสั่งอายัดได้ไม่ว่าหนี้ค่าภาษีอากรจะมีข้อโต้แย้ง หรือข้อจำกัด หรือมีเงื่อนไข หรือกำหนดจำนวนแน่นอนหรือไม่ก็ตามโดยคำสั่งอายัดนั้นต้องระบุข้อห้ามดังนี้

(ก) ห้ามผู้ค้างภาษีอากรจำหน่ายสิทธิเรียกร้องตั้งแต่วันที่ส่งคำสั่งนั้น ให้และแต่ให้ชำระหรือส่งมอบให้แก่เจ้าพนักงาน ณ ทเวา หรือภายในกำหนดเวลาตามที่กำหนดไว้ในคำสั่ง

(ข) ห้ามบุคคลภายนอกชำระเงิน หรือส่งมอบสิ่งของให้แก่ผู้ค้างภาษีอากรแต่ให้ชำระหรือส่งมอบให้แก่เจ้าพนักงาน ณ เวลา หรือภายในกำหนดเวลาตามที่กำหนดไว้ในคำสั่ง

(3) เมื่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายัดทรัพย์สินลงนามในแบบ ภ.ส.17/1 แล้ว ให้ส่งเรื่องคืนให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่ หรือ สำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการส่งคำสั่งอายัดให้แก่ผู้ค้างภาษีอากร และบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบเพื่อชำระเงิน หรือส่งมอบสิ่งของนั้น

ข้อ 11 วิธีการส่งคำสั่งอายัด (ภ.ส.17/1) ให้แก่ผู้รับคำสั่งอายัดและผู้ค้างภาษีอากรให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ให้ส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำางานของผู้รับ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก การส่งคำสั่งอายัดยังที่อื่นนอกจากสถานที่ดังกล่าวแล้วให้ใช้ได้ต่อเมื่อ

(ก) ผู้ค้างภาษีหรือผู้รับคำสั่งอายัดนั้นไว้ หรือ

(ข) การส่งคำสั่งอายัดนั้นได้กระทำใน สำนักงานสรรพากรพื้นที่ หรือ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา หรือ สำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ แล้วแต่กรณี

(2) ถ้าไม่พบผู้ค้างภาษีอากร หรือบุคคลที่ระบุในคำสั่งอายัด ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของบุคคลนั้น ๆ ให้ส่งแก่บุคคลใด ๆ ที่อายุเกินยี่สิบปี ซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือที่สำนักทำางานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้ค้างภาษีอากรหรือบุคคลที่ระบุไว้ในคำสั่งเมื่อบุคคลนั้นเต็มใจรับแทน

(3) ถ้าผู้ค้างภาษีอากร หรือผู้ที่ระบุไว้ในคำสั่งอายัดปฏิเสธไม่ยอมรับคำสั่งอายัดโดยปราศจากเหตุผลอันชอบด้วยกฎหมาย ให้เจ้าพนักงานผู้ส่งคำสั่งอายัดขอพนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่มีอำนาจ หรือตำรวจไปด้วยเพื่อเป็นพยาน ถ้าผู้นั้นยังปฏิเสธไม่ยอมรับก็ให้วางคำสั่งอายัดไว้ ณ ที่นั้นต่อเจ้าหน้าที่ดังกล่าว

(4) ถ้าผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายัดทรัพย์สิน ให้ส่งคำสั่งอายัดทางไปรษณีย์ให้จัดการส่งถึงผู้ค้างภาษีอากรหรือผู้รับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

(5) ถ้าผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายุัดทรัพย์สินสั่งให้ปิดคำสั่งอายุัดทรัพย์สิน ให้จัดการปิดคำสั่งอายุัดไว้ ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำางานที่ระบุไว้ในคำสั่งอายุัดนั้น แต่ต้องปิดไว้ในที่เปิดเผยให้เห็นได้โดยง่าย เว้นแต่ผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายุัดทรัพย์สินจะสั่งเป็นอย่างอื่น

(6) กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตามถ้าผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายุัดทรัพย์สินสั่งให้ส่งคำสั่งอายุัด โดยวิธีอื่นได้ให้ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

(7) คำสั่งอายุัดที่จะส่งให้แก่พระบรมวงศานุวงศ์หรือบุคคลใดที่มีสำนักอยู่ในพระบรมมหาราชวัง ให้กรมสรรพากรทำหนังสือนำส่งคำสั่งอายุัดเพื่อให้สำนักพระราชวังดำเนินการให้

(8) การส่งคำสั่งอายุัดให้แก่นิติบุคคล ให้นำส่งแก่ผู้จัดการ หรือผู้แทน อื่น ๆ ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำางานของนิติบุคคลนั้น

(9) ในการส่งคำสั่งอายุัดต้อง ให้ผู้รับลงลายมือชื่อในใบรับไว้เป็นสำคัญและให้เจ้าพนักงานผู้ส่งลงวันเดือนปี เวลาที่ส่ง ลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานผู้ส่งไว้ด้วย ถ้าบุคคลที่ระบุไว้ในคำสั่งอายุัดไม่ได้เป็นผู้รับด้วยตนเอง ให้ทำรายงานว่าผู้รับแทนนั้นเป็นใคร อายุเท่าใด เกี่ยวข้องกันอย่างไร พร้อมทั้งใบรับ

(10) ถ้าส่งคำสั่งอายุัดไม่ได้ ให้เจ้าพนักงานผู้นำส่งทำรายงานแสดงผลที่ส่งไม่ได้โดยละเอียดเสนอต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายุัดทรัพย์สินพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

(11) การส่งคำสั่งอายุัด หรือหนังสือแจ้งการอายุัด ให้เจ้าพนักงานผู้นำส่งทำรายงานผลการส่งต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งในวันส่งหรือในวันแรกที่เปิดทำการตามปกติ

ข้อ 12 การคัดค้านคำสั่งอายุัด

ถ้าบุคคลภายนอกได้รับคำสั่งอายุัดปฏิเสธ หรือ ได้แย้งหนังสือที่เรียกร้องเอาแก่ตนให้เจ้าพนักงานร้องขอให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากร ออกหมายเรียกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 12 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ให้บุคคลดังกล่าวมาให้ถ้อยคำ หรือเพื่อทำการไต่สวน ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นอันจำเป็นแก่การจัดเก็บภาษีอากรค้าง ก็ให้ออกหมายเรียก หรือออกคำสั่งให้เจ้าพนักงานออกทำการตรวจค้นก็ได้ แล้วแต่กรณี ถ้าจากการตรวจสอบไต่สวนและจากการตรวจสอบบัญชีเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ปราบกฏแก่เจ้าพนักงานว่าหนังสือที่เรียกร้องนั้นมีอยู่จริงให้ออกคำสั่งเตือนให้บุคคลนั้นปฏิบัติตามคำสั่งอายุัดอีกครั้งหนึ่งถ้าบุคคลดังกล่าวยังดื้อดึงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอายุัด ให้เจ้าพนักงานรายงานผู้มีอำนาจออกคำสั่งเพื่อพิจารณาดำเนินคดีอาญาตามมาตรา 35 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และใน

ขณะเดียวกัน ก็ให้ดำเนินคดีแพ่งฟ้องร้องให้บุคคลดังกล่าวรับผิดชอบหนึ่งบุคคลนั้นเป็นผู้ค้าง
ภาษีอากรและตลอดจนค่าแห่งความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นเพราะไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอายัดทรัพย์สิน
พร้อมกันไปด้วย

ถ้าไม่มีการคัดค้านการอายัด แต่บุคคลผู้ได้รับคำสั่งอายัดมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งอายัด
ให้เจ้าพนักงานดำเนินการเช่นเดียวกับที่กล่าวข้างต้น

ข้อ 13 การจัดการสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ

ถ้าเป็นสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ เช่น สัญญาจ้างการะทากรงานต่าง ๆ ซึ่งผู้ค้างภาษีอากรได้ชำระเงิน
ทั้งหมด หรือแต่บางส่วนแล้วแต่บุคคลภายนอกยังทำการงานไม่เสร็จตามสัญญา ให้เจ้าพนักงาน
ร้องขอให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายัด อาศัยอำนาจตามมาตรา 12 ทรี แห่งประมวลรัษฎากร ออก
หมายเรียกบุคคลนั้นซึ่งเป็นผู้สัญญากับผู้ค้างภาษีอากรมาพบหากบุคคลนั้นไม่ปฏิบัติตาม
หมายเรียกหรือไม่ชำระหนี้ดังกล่าว ก็ให้เสนอเรื่องให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายัดทรัพย์สิน เพื่อ
พิจารณาสั่งดำเนินการฟ้องบุคคลภายนอกนั้นต่อศาลเรียกค่าสินไหมทดแทน เพื่อนำเงินมาชำระ
หนี้ภาษีอากรได้

ข้อ 14 ทรัพย์สินที่อายัด ให้จัดการดังต่อไปนี้

(1) ถ้าเป็นพันธบัตรและหลักทรัพย์ที่เป็นประกัน ซึ่งเป็นของผู้ค้างภาษีอากรออกให้แก่
ผู้ถือ หรือออกในนามของผู้ค้างภาษีอากร เจ้าพนักงานจะร้องขอต่ออธิบดีให้มีคำสั่งอนุญาตให้
จำหน่ายสิ่งเหล่านั้นตามรายการขานราคาในวันที่ขายก็ได้ หากสิ่งเหล่านั้นมีรายการขานราคา
กำหนดไว้ ณ สถานแลกเปลี่ยนหรือถูกยกค่าขอเสียก็ให้ขายสิ่งเหล่านั้นโดยวิธีขายทอดตลาด

(2) ถ้าเป็นตราสารเปลี่ยนมือ เช่น ตั๋วเงิน เจ้าพนักงานร้องขอให้อธิบดี มีคำสั่ง
อนุญาตจำหน่ายตามราคาที่ปรากฏในตราสาร หรือราคาต่ำกว่านั้นตามที่อธิบดีเห็นสมควร ถ้า
อธิบดียกค่าขอเสีย ก็ให้นำตราสารนั้นออกขายทอดตลาด

(3) ถ้าสิ่งของที่จะต้องส่งมอบตามสิทธิเรียกร้องที่ถูกอายัดนั้นได้ส่งมอบให้แก่เจ้า
พนักงานแล้วให้นำออกขาย โดยการขายทอดตลาด

(4) ถ้าการจำหน่ายสิทธิเรียกร้องที่ถูกอายัดนั้นกระทำได้โดยยาก เนื่องจากการชำระ
หนี้หนี้ต้องอาศัยการชำระหนี้ตอบแทน หรืออาจต้องด้วยเหตุอื่นอันจะทำให้การชำระหนี้ภาษีอากร
นั้นล่าช้าออกไปอีกและอาจเกิดความเสียหายขึ้นได้ เมื่อบุคคลผู้มีส่วนได้เสีย หรือเจ้าพนักงานร้อง
ขออธิบดีอาจมีคำสั่งให้จำหน่ายโดยวิธีอื่นก็ได้

ข้อ 15 ผลของการอายัด

(1) การอายัดทรัพย์สินมีผลโดยทั่ว ๆ ไป ดังนี้

(ก) การที่ผู้ค้างภาษีอากร ได้ก่อให้เกิดโอน หรือเปลี่ยนแปลงซึ่งสิทธิเรียกร้องที่ได้ถูกอายัดภายหลังที่ได้ทำการอายัดไว้แล้วนั้น หากอาจใช้ยื่นแก่เจ้าพนักงานได้ไม่ ถึงแม้ว่าราคาแห่งสิทธิเรียกร้องนั้นจะเกินกว่าจำนวนหนี้ภาษีอากรค้าง ตลอดจนค่าภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร ค่าธรรมเนียมกับค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และผู้ค้างภาษีอากร ได้จำหน่ายสิทธิเรียกร้องนั้นเพียงส่วนที่เกินจำนวนนั้นก็ตาม

(ข) การชำระหนี้โดยบุคคลภายนอกตามที่ระบุไว้ในคำสั่งอายัดทรัพย์สินนั้นให้ถือว่าเป็นการชำระหนี้ของผู้ค้างภาษีอากรตามกฎหมาย

(2) ผลการอายัดสิทธิเรียกร้องให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน

(ก) สิทธิเรียกร้องให้ชำระเงิน การอายัดสิทธิเรียกร้องแห่งรายได้เป็นคราว ๆ ซึ่งรวมถึงจำนวนเงินที่ถึงกำหนดชำระภายหลังการอายัดนั้นด้วย แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาว่าคำสั่งอายัดนั้น รวมถึงเงินที่ต้องชำระภายหลังการอายัดด้วยหรือไม่

(ข) สิทธิเรียกร้องให้ชำระเงินแต่มีจำนวนเป็นประกัน ถ้ามีสิทธิเรียกร้องของผู้ค้างภาษี ซึ่งมีต่อบุคคลภายนอก ในอันที่จะเรียกให้ชำระเงินจำนวนหนึ่งนั้นมีจำนวนเป็นประกัน การอายัดสิทธิเรียกร้องให้รวมถึงการจำนองด้วย แต่ทั้งนี้เจ้าพนักงานต้องแจ้งคำสั่งอายัดไปยังเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบเงินสิทธิและนิติกรรมให้เจ้าพนักงานดังกล่าว เพื่อให้จดแจ้งไว้ในทะเบียนสิทธิด้วย

ข้อ 16 การขายทอดตลาดให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากร

ข้อ 17 การถอนคำสั่งอายัดทรัพย์สิน

เมื่อเจ้าพนักงานได้รับชำระค่าภาษีอากรค้างจากผู้ค้างภาษีอากรหรือบุคคลภายนอก ผู้ถูกสั่งอายัดทรัพย์สินไว้ครบถ้วนแล้วหรืออาจด้วยเหตุอื่นใด เช่น สิทธิเรียกร้องของผู้ค้างภาษีอากรอันมีต่อบุคคลภายนอกมิได้มีอยู่จริง ให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายัดมีคำสั่งถอนการอายัดตามแบบ ก.ส.21/1 ที่อธิบดีกำหนด หากมีทรัพย์สินอยู่กับเจ้าพนักงานก็ให้คืนให้แก่ผู้ถูกอายัดไป

ข้อ 18 ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ หรือไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียบนี้ หรือมีปัญหาค่าอื่นใดที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้รายงานกรมสรรพากรเพื่อพิจารณาสั่งการ

ข้อ 19 ให้ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการจัดเก็บภาษีรักษาการตามระเบียบนี้